

פרק ארבעה עשר שבועות שנה שרצים

מஸות
הש"ס

אמור דפליינן לענין טומאה וטהרה, לענין שבת מי שמעה לו אלא אמר ב' רבנן בר ישב לא קשיא הא אישתהי בא ולא אישתהי ברמאו או ריבמאו (יאסום הפטוחה)⁽⁵⁾

בראשו בכמה דברים אמרו ר' יונתן **אלא אם** הגודל
אבל גם גודל סבר לא נושא אלא גונדרה אבל נשחה אמר ר' יונתן פולחן.

נשי לא קשיא – לא דאשיהו ראי דלא אישתיו: מתרני אין אובלין *איוביון
בשבת לפי שעונו מאכל בראים אבל אוכל הא את יעדך ושותה אבוברואה
*בל האוכלט אורל אריך לרבינא ובול הירושי היי זעיר הילך גויה

על אדעתן אבל אם לא יתאפשר שווה חח מפה ובקים וכט עירקיין מפני שעון לירוקה אבל שורה רואין רקלים לעמאנ וסב, שכון עירקון שלא לרפואה: נמי אמר רב יוסף אווב-אברחה בר המן איזנוב אברחה בר

לכמיה כמורה יהוֹרָא, אמר הַיּוֹן אֶזְבֵּחַ דְּבָתִיבַּ בְּאוֹרִיתָא בְּבַפִּי אָמַר שְׁמַשּׁוֹק'

א" ירמיה מרפתי כוותה דרב פפי מסתברא רתנן מזות אוב שלשה כלחו
ובחן שלשה נבעלין וושמשוק הוא דמשתבחה ה כי למא אליך ללקראונין
רמיין ארלו ליה? בירמיון גודלה וברוחנו זונין – בירמיון גודלה ואישתו

בְּנָא אֶלְיָהוּ לְהַזְרֵעַ תְּמִימִין אֲכַמְתָּא מְפָאָה הַיָּאָמְקָמָה דְשֻׁרִי (בְּמַנָּא)
דְּחַלְיָף עַלְיהָ אַרְבָּעַן וּמֵינָן : אֶלְיָהוּ לְהַזְרֵעַ תְּמִימִין אֲכַל הַוָּא אַתְּזַעַטָּן: מַא יְעוֹרְפָּתָן קְלָמָא,
אֶלְיָהוּ לְזַלְאַרְכָּעָן בְּגַדְעָן : אֶלְיָהוּ לְהַזְרֵעַ תְּמִימִין אֲכַל הַוָּא אַתְּזַעַטָּן

ומיא אליבא ריקנא, ומביישרא שמנא אליבא ריקנא, ומביישרא דהורא אליבא ריקנא, מאמגנוו אליבא ריקנא, וטנורי דרובייא אליבא ריקנא, ומישתי מיא ריקנא.

אֶבְרָדָה: **אֲנָא** לְיִתְבּוֹן תְּלַוְתֵּה הַוּוֹתָה, **נָאֲנָא** לְיִתְבּוֹן בְּחֻנְירָא וְלִוְתִּיבְנָא
שְׁמָנוֹ וְלִשְׂדֵה אֲגֹמָרָה וְלִימַזְנָה לְיִגְמַע חַלְאָאָכָה **דָּמְרָה** חַלְאָא מִשּׁוֹם
שְׁמָנוֹ לְלִבְנָה **דָּמְרָה** לְשִׁבְעָה.

דקש לכבידתו לא ליהי גורוד אסינחא גנירוד מעילאי ליהאנן ולא מהטא לעילאי דילמא נפקא אידי פטעה ולישקה בשיכרא כי שיבוי ולמד ורבונו לורבי ברורה ולשינו רבנו מרכז אושוויזה ברלען ווועו

רשי : ונפתחה ואורבניתה לבינה רג'ו, נונפְקַ כְּחֹזָא יְרָקָא, רָב אֹוִיא אָמֵר רְבִיעִיתָ דְּחַלְבָּא מְעִיזָא יְוָרָתָא, רָב הָנוּא בָּר יְהֻודָה אָמֵר לִיְתוֹ אֲתַרְנוֹא הַלִּיתָא לְחַיְיקָוָה, וְלִבְנָתָה לְבִנָה, לְבִנָה, לְבִנָה.

ר' מנייה גובּ נָבְרַי אַבָּא דָמֵרִי דָבְרַ שְׁמֵי בֶּן אֲשִׁי בֶּלְעַד חֻוִּיאָ אָהָרָא אַלְתָּחָא אֲנָן כֹּבֶה שָׂהָב מְעָן?

לט' פ' : גלאסנו – מ- זכרה מות טלית – הגדת גלויל שתר – מתקומך השם – גדרון קדש –

ולקמיה. נוויה יתקון בזמנו קוק: **ויליפקה כי מליגי דועלן**. מניינו ע"ג גחליט לוחותם ק"י תבגדל עליסס מ' יוס. **לענין כל טיקין בן מ' יוס: כדרוינט ניזונרו.** כס קפן מלך וסמו כרונון מהוקן מיגניליאן קמי יוי: **הברוך יי: ברוך יי:**

גוצי-מלוננוֹן ("בלען") : דערקיפ. נפכו : טוֹנְדָּו זַמְרָאָה קוֹוֹרֶטִי. נוֹבָל גַּמְגָּל קַמְנֵי חַמְוָרָה לְכָ

יש טעלה מטען טם וויס (שון טענון בלילה) [שבהן פבילה לודים] והוא לפזרוין וכשרין לחשך מון טרי מטה : לקובני והתלעים נקראים בשלוש

23

ששעון ביאת טס חים תלודר לוטר ורוח ביטים ואט' בעמ' מתקה וקדושה מ' הפטאת נאבר בו (מלגניע) ולקחו לטבא ואנתר בו ונען עליו מיט חים אל כל' וגאנטר בערושא' בעמ' מיט הפטה מרבר ובפודס בעגניע' דעל ערעה (ק' ג') ואנבר גונן כל' שטאה' והווען עלי' מס חים אל אלטאס תלושין' ניגודו ומרקאבר מס' חים אלטאמ' מהטברים ניגו אל מאעל' ובנט' טטה' בעריך' הוועה סכיא אט' מונטהה (ק' ג') אמור'ו ונען עליו אלטאמ' אבר בירושא וכותיב מס' חים אל כל' בירדר' זיטה דה נונע' זיטה' והווען ורבנן [אל'] דיל' דראע' עלי' לרענן' וואטאמ' לעלי' דוקא' דיל' שלטאה' הרוחן' בעל' וו' ובנטש טקטאות בערכ' א' שנינו לאעללה טמן' מס' חים (שונ' מעוונט פבלען) שבפן פבלעה לוביט' (זונ' מעוונט פבלען) והוועה לטצערווען ווואוישן לקרש טמן' ט' מטהא : ליקונני' סט' תולענס' קראטס' בלען' ישבעעל' חב' אל קרע' וטמצאי' בע' אויז' טיטויס' דע'ן' י' ס')